

DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE

A magyarországi nagy- és kistőzsdetulajdonosok szakközlönye és értesítője.

A DOHÁNYGYÁRTÁS, ELADÁS, VALAMINT A HOZZÁTARTOZÓ CIKKEK SZAKKÖZLÖNYE.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-é n.

Kiadótulajdonos és felelős szerkesztő:

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VI., Eötvös-utca 5.

Előfizetési ár fél évre 5 kor.

HATSEK ADOLF.

hová az előfizetési összegek
— valamint a kéziratok küldendők. —

TARTALOM: A dohánykisárusok helyzetének javítása. — Vegyes hírek. — Pályázati hirdetésny.

A dohánykisárusok helyzetének javítása.

Napról-napra minden ujságban olvasunk a drágulásról szóló közleményeket. Majd az élelmi cikkek, majd a lakás és ruházat s a fényüzési cikkek stb. árai szökkelnek rengeteg módon a magasba, majd a gyermekek nevelési költségei, adók és községi illetékek mutatnak ily emelkedést, amely — tekintve az üzletmenetet — minden alkalmoszerűséget nélkülöz. Ezen általános küzdelemben, mely szemünk elé tárul, látjuk, hogy az egyes munkaerők mennyire törekszenek, hogy amennyire csak lehetséges, a bevételeket és kiadásokat egyensúlyba hozzák. És minthogy ez az utóbbi időben lehetetlenné vált, az alsóbb osztályok oly módon küzdenek existenciájukért, hogy a munkaadóval szemben magasabbra szabják követeléseiket, amihez az általános létért való küzdelemben mindenkinek joga van.

Csak a dohányárusok tétlenek céljaik elérésében, ami pedig a megélhetésen kívül még mást is eredményezne. Tétlenül nézik, hogy napról-napra rosszabbodik helyzetük és hogy ama nyomor felé eveznek, amelyből nincs menekülés. Szívesen megkímélnék magunkat és olvasóinkat annak esetelésétől, hogy jelenleg mily szomorú a kisárusok helyzete. Mert ami a bevételeket illeti, úgy találjuk, hogy ezek a legtöbb esetben kisebbednek, mert a fővárosban oly nagyszámú dohánytőzsde van, mint talán egy városban sem, ahol dohánymonopólium áll fenn. Ezenkívül

mindenki arra törekszik, hogy e bevételeket még folytonosan csökkentse. Mert az óriási számú trafikok mellett még jónak látták minden kávéházban egy különlegességi cigaretta raktárt létesíteni és így a közönségnek oly kényelmet biztosítani, hogy trafikra egyáltalán nincs szüksége. Ebhez járul a nagyárusok konkurenciája, kik a helyett, hogy a kincstártól kérnének jövedelmet, tisztességesebb dolognak tartják, ha a kisárusoktól elvonják a fillérnyi hasznot. Azután következnek a cigaretta csempészek, kik a fővárosban a fogyasztásnak körülbelül 20%-át veszik el, azután még sok más következik, ami sokat nyom a latban, ha arról van szó, hogy keresnünk kell, hogy ki is adhassunk. S a kiadások! Mennyire megnövekedtek ezek. A dohányárus, aki minden percét hivatása szolgálatában tölti el, mindaddig a pillanatig, amíg nyomorba nem jut, nem veszi észre, hogy a kiadások és bevételek már régen nincsenek egyensúlyban. Lassú tönkremenéssel egyenlő, amelyet csak ideig-óráig feltartóztatnak, mert ez üzlet természete olyan, hogy annak tulajdonosa utolsó pillanatig nem veszi észre a veszélyt, amelyben forog.

Azonban nemcsak a jelen, hanem a jövő is, a kisárus legközelebbi jövője is sötét képet tár elénk. Már most is világosan észrevehető, hogy némely utakon és utcákban a lakberek oly folytonosan emelkednek, hogy megjósolhatjuk, hogy 2—3 év múlva a trafikosok képtelenek lesznek ezeket a béreket győzni és inkább felhagynak üzleteikkel. S jöllehet

egyrésről előnyös a kisárusokra nézve, ha folytonosan kevesebben lesznek, azonban ez másrésről épen azokat a trafikosokat fogja sújtani, akik kizárólag üzletük jövedelméből élnek. A pénzügyminiszterium úgylátszik nem veszi észre, hogy a magas bérek következtében néhány év múlva csak olyan trafikok fognak létezni; mint ötven évvel ezelőtt, t. i. a melyek más üzletekkel vannak egybekötve. Ha rövid időn belül nem javul a dohányárusok helyzete, úgy a m. kir. dohánymonopóliumnak a fővárosban csupán olyan elárúsító helyei lesznek, mint hajdan voltak. Tehát óriási visszaesés, a dohánymonopóliumra nézve is, hiszen érthető, honnan származik a dohánykísárusok indolenciája, akiket pedig a nyomor fenyeget. A legtöbb dohányárus panaszkodik, jajgat, sóhajtozik, de kezét sem mozdítja, hogy magán segítsen. Ehhez járul még az a körülmény, hogy a leglelkiismeretlenebb embereknek játékszerűl és eszközül adják oda magukat. Ez onnan származik, mert nincsenek szervezkedve, mindegyik a saját útján jár s mert csak kényelem szeretetüknek hódolnak, amennyiben minden szédelőnek, aki házukba jön, hitelt adnak. Hogy ha a dohányárusok csupán arra ügyelnének, ami érdekeiknek megfelel, ha testestül-lelkestül készek volnának solidárisan minden rajtuk elkövetett sérelmet élesen visszautasítani, már rég oly üzlet volna a tőzsde, amely mindenkit kellőképen kárpótól a teljesített nehéz munkáért.

Igy legyen s így kell lennie.

Az ujonnan alakult „Dohánykísárus Szövetség” minden komolyan gondolkodó, tisztességes kistrafikosnak alkalmat ad erre. Nem célunk e helyütt propagandát csinálunk a szövetségnek, mert az események igazolni fogják, hogy a jövőben egy jobb dohánykísárus sem fogja e szövetséget nélkülözhetni. Azonban, minthogy a nyomor már tetőpontra hágott, minthogy minden trafikosnak arra kell gondolnia, hogy a közviszonyok áradata elragadja, ha nem nyúl segítő eszközökhöz, — az erők összegyűjtését multhatatlanul szükségesnek tartjuk. Amint fentebb említettük, nincs már egyetlen szakma, a mely a ráható körülményektől kényszerítve minden képzelhető fegyverhez nem nyúlna, hogy sorsán

javítson, vagy legalább elviselhetőbbé tegye. A dohánykísárusoknak is meg kell ezt tenniök, akár ma, akár később. Minél tovább várnak a harc megkezdésével, annál kevesebb lesz a küzdők száma. Ezt ne tessék elfelejteni.

Vegyes hírek.

Uj cigarettagyárak. A jövő év folyamán Magyarországon három új cigarettagyárat létesítenek. Ez új gyárak nemcsak sürgős szükségletet elégítenek ki, hanem az is lehetséges, hogy elkészültökig cigarettahiány fog beállni, mert a fennálló gyárak nem képesek a fogyasztást fedezni.

Drága Havannaszivarok. A jövő évben, minden valószínűség szerint, a Havannaszivarok ára jelentősen emelkedni fog, amire a háború szolgáltat alkalmat. Még korai volna feltételeznünk, hogy ennek következtében a m. kir. dohányjövedék is emelni fogja a Havannaszivarok árát s ezt arra való tekintettel, hogy e szivarok az elmúlt évben szintén megdrágultak, a dohányzók bizony nem vennék jó néven. Egyébként minél kevesebb Havannaszivart színek, annál jobb!

Már megint egy karácsonyi meglepetés. Ausztriában a karácsonyi ünnepek alkalmával a Regalita, Trabuko és Brittanika szivarokat 50 darabot tartalmazó dobozokba csomagolják, hogy ezek a fajok is alkalmasok legyenek ajándékok céljára. Hogyha nincs praktikusabb dolog, amire az osztrák dohányjövedék figyelmét fordíthatná, úgy ez a játék ép úgy ki fog mulni, mint a karácsonyi kosárcák a múlt évben. A 600 kosár, melyet tavaly Ausztriában a karácsonyi ünnepek alkalmával és ujévi ajándékokul eladtak, nem nagy hasznot hajthattak és nem nagyon mozdították elő a dohányfogyasztás rengeteg emelkedését. Mindamellet ez arra mutat, hogy Ausztriában a dohányjövedék a fogyasztókat kielégíteni törekszik és ép ezért mi hálával fogjuk fogadni, ha ezt az intézkedést nálunk is meg fogják honosítani, ami pedig tulajdonképpen több, mint valószínű.

A cigaretták rosszabbodnak. Sok dohányárus közli velünk, hogy a közönség a cigaretták minősége miatt panaszkodik. A cigaretták — állítólag — rosszak. E szóval hogy »rossz«, természetesen csak azt akarjuk kifejezni, amit a közönség körében ez alatt értenek. A közönség rossznak mondja a cigarettát, ha rosszul ég, ha a papiros szenesedik, ha el van dugulva, vagy elenkezőleg, ha puhán van megtöltve. A szakember ezalatt bizonyára egészen mást ért s ez elsősorban a dohány minősége. Minthogy azonban a dohányjövedék nem szakemberek számára dolgozik, hanem a közönség részére, ezért nagyon kívánatos volna a gyors, radikális segítség. Úgylátszik egyébként, hogy azok nem is a valódi dohányfajok, amelyeket felhasználnak.

Dohánykísárusok figyelmébe. Abból az alkalmából, hogy többször előfordult, hogy kísárusok a nagytrafikokban, papirzacskókat és plakátokat kérnek, melyeket némely gyárosok reklámul osztogatnak, ismételten óvjuk a kísárusokat az ilyen esztelen és szégyenletes »ajándékoktól.«

A kistrafikosok inkább adjanak ki 1—2 koronát a papirzacskókért a helyett, hogy az illető gyárosoknak és kereskedőknek lépre mennének. Ha a kísárusok ilyen zacskókat ingyen akarnak kapni, akkor azokat megkapják a kereskedőtől is, akiknek ezen reklámok kiosztásáért még fizetni is kéne. Ami pedig a plakátokat illeti, amelyeket a gyárosok olyan diszesen állítatnak ki, hogy a trafikosok ezeket üzletükben kifüggeszék, erre nézve megjegyezzük, hogy ezt a trafikosok semmi körülmények között ne tegyék. Ha valaki plakátját ki akarja függesztetni valamely trafikban, ahol azt évenként százezer ember látja és elolvassa, úgy ezért évenként legalább 2—300 koronát fizessen. Hanem, amit a trafikosok tesznek, hogy t. i. ily plakátokat elfogadnak és üzletükben kifüggesztik, egyike ama ügyetlenségeknek, melyek okozzák, hogy a trafikosok alig tudnak megélni.

A bosznia-hercegovinai dohányjövedék Berlinben egy gyárat létesít kizárólag olcsó cigaretták előállítására. Ez a vállalat nagyobb arányúnak ígérkezik. Az összes munkásokat a szerajevói gyárból fogják oda áthelyezni.

A nagytrafikosoknak egy küldöttsége a pénzügyminiszternek egy memorandumot készül átadni, melynek az a célja, hogy a nagytrafikosok jutaléka felemeltessék, ezzel szemben pedig a kistőzsdék a nagytrafikoktól elkülöníttessenek. A küldöttség kizárólag vidéki nagyárusokból áll. Utalással azokra a pályázatokra, melyeket Ausztriában üresedésben lévő és kistőzsdével egybe nem kötött nagyőzsdékre kiírnak, a kérvényezők itt is, miként ott, magasabb jutalékokat kívánnak. A nagytrafikosok továbbá egy új árusítási szabályzatot akarnak kieszközölni, mert az 1906 január 1-én a nagyárusok számára kiadott utasítások alapos revíziót igényelnek.

A ládák. A nagytrafikosoknak szerencséjük van, sokkal nagyobb szerencséjük, mint vidéki kollegáiknak: ezt el kell ismernünk. Mert míg a mi több mint tíz éves fáradozásunk azzal a haszonnal járt rájuk nézve, hogy most a ládákat jóval olcsóbban kapják, ezenkívül még olyan mesés szerencséjük van, hogy a magas faarak következtében, a használt ládáknak nagy a kereslete s így ezeket igen drága áron adják el. Tehát a fővárosi nagyárusok semmit sem vesztenek a ládákon, sőt némely fajtánál még nyernek is. Ezzel szemben a vidéki trafikosoknak ép olyan rossz a helyzetük, mint előbb. Azoknak kivételével, akik a főváros közelében laknak, a legnagyobb részük még rengeteg összegeket veszít a ládákon. Alig hisszük, hogy ez a fontos kérdés a legközelebb megtartandó nagyárus gyűlésen szóba fog kerülni. Ennek oka abban rejlik,

hogy a fővárosi nagytrafikosok a mostani állapottal nagyon meg lehetnek elégedve, ami pedig a vidéki nagyárusokat illeti, azoknak sorsával egyáltalán nem törődnek. Mert hiszen a szövetség tulajdonképpen csak a fővárosi nagyárusok részére áll fenn, a többieket pedig utópisztikus tervekkel és ostoba tudósításokkal elégitik ki. A szóban lévő kérdés azonban éppenséggel csak a vidékiekre nézve képez létkérdést. A magunk részéről azt ajánlanók a pénzügyminiszteriumnak, hogy a ládákon való veszteséget, ha már ilyennek kell lennie, méltányosan ossza fel.

Szép állapotok. Röviddel ezelőtt egy trafikosnő akinek egy év óta volt tőzsdéje, üzletét eladta abból az egyetlen okból, mert a nagyőzsdében, ahol vásárolni volt kénytelen, rendkívül sok bosszantásnak volt kitéve. Ily drasztikus eszközhöz azonban csak egy nő nyulhat. Egy férfi tudott volna magán ily esetben segíteni. Ez alkalmából tudatjuk olvasóinkkal, hogy hasonló esetben az illető trafikosnőnek szóval és tettel szívesen segítségükre leszünk. Szíveskedjenek azok akikkel így kellemetlenkednek vagy hozzánk, vagy pedig a szövetségi elnökhöz fordulni, Mi majd gondoskodunk orvoslásról.

A nagytrafikosok tréfái. Egy helybeli nagytrafik üzletvezetője a napokban azzal a panasszal állt elő, hogy nem kap sötét szivarokat, noha vevői egy idő óta csakis sötét szivarokat kívánnak. Ennek a panasznak nyilvánvaló célja, hogy elhitesse, hogy a gonosz kistrafikosok a humánus, ártatlan nagyárusokat csak rágalmazzák, ha azt állítják, hogy a nagytrafikokban nem kapnak világos szivarokat. Minthogy az illető nagyárus helyettes panaszát a legnagyobb csendben mondotta el, felszólítjuk, hogy minden kistrafikosnak világos szivarokat adjon, amit annál könnyebben tehet, minthogy nincs neki más. Különböznél e dolog magyarázata igen egyszerű, ha valamelyik gyárban a »sötét« vagy »barna« jelzésű pléhek elkallódnak, akkor az összes dobozokat »világos« jelzéssel látják el. Nos s akkor szaladnak a miniszteriumba és bebizonyítják, hogy sötét szivarok egyáltalán nincsenek. Jó tréfa!

Wekerle — a pipájáról. A miniszterelnök, diák korában ugyancsak szenvedélyes pipás lehetett, mert még versben is megénekelte pipáját, a mint ez a székesfehérvári főgymnasium önképzőkörének 1865-iki »Zsengetár«-ában, Wekerle Sándor névalírással látható. A vers ugyancsak a fajta diákkori zsenge, de azért — mint a »legnépszerűbb pénzügyminiszter« injukori szárnypróbálgatása — eléggé érdekes arra, hogy mi is itt közöljük:

Ha szenvedélytől üzve, léghajóm
A semmiségbe elmerülni kész,
Ha bős harag gyulasztja keblemet
S nyarommal egyre üt rám mint a vész;
Te hozzád fordulok csak kis pipám,
Hogy fegyverem te légy a vézscsatán.

Keblem melegíti forró szived'

S a füstgomolylyal oszlik bánatom,
Szippantva csókod hogyha élvezem,
Elhagyja szűm a roppant fájdalom;
Mert hő szived dohánya értem ég,
S ennél édesbet még nem élvezék.

Ugy kén-e más, mint egy forró kebel,
S belé gyöngyként helyezve drága sziv,
Mely illatos csókkal jelenti azt,
Hogy megmarad hozzám örökre hiv?
S e csókoló sziv éltem hajnalán
Te vagy szerelmem: égő kis pipám.

Amerikaisan. Egy ravasz amerikai, ki jót és olcsón akart szivarozni, két év előtt 300 darab $\frac{1}{4}$ dollárba kerülő szivart vásárolt és azt egy biztosító társulatnál tűz ellen biztosította 750 dollár erejéig. Most követelte a 750 dollárt, mert a szivarok tűz által pusztultak el. A bíróság a biztosító javára ítelt, ki a pénzt meg is kapta.

De ráfordult a kocka, mert a társulat most szándékos gyujtogatás büntette miatt kérte vád alá helyezni és el is ítélték, 90 napi fogházra.

Szabad-e a dohányárusoknak üzletét hirdetni. Az itt felvetett kérdésre látszólag csak egyféle választ lehetne adni és mégis nagyon eltérők e pontnál a vélemények.

Tény, hogy a dohányárus is csap üzlete érdekében reclánot, ha ez szükségesnek tartja.

Külső és belső berendezésében csalogató fényt, pompát fejthet ki: adhat üzletének előkelő színezetet. Világítás, személyzet és egyéb dolgokkal fokozhatja vevőinek megalégedését; de nem szabad neki oly reclám módhoz folyamodni, mely a többi árusítótól hozzá tereli a vevőket, mert a konkurentia ki van ezen a téren zárva.

Helyes-e ezen uralgó nézet? Tényleg tiltott és joggal tiltott-e a konkurentia? Ez irányban a kérdés még felvetve nem lett és tisztázva nincs.

Ha konkrét eset áll elő, pénzügyi beavatkozást vonna maga után, azért kellene tisztázni e kérdést is.

Tény, hogy ha egy trafik hirdetne és ezzel oda csalogatná a vevőket, azt csak a többi bánna meg.

Mi az összesség érdekét képviseljük és ezért szívesen látnánk, ha e kérdésről hivatott helyekről nyilatkoznának.

Egy elfeledett rendelet. Több kérvény és panasz folytán évekkal ezelőtt a magy. kir. pénzügyminiszterium rendeletet adott ki, melynek értelmében oly szivar és dohányárus, melyek hasznavehetetlen állapotban érkeznek meg, a központi dohányraktár által jókra becsereleendő.

Gyakran érkeznek szivarok és cigaretták, melyeket eladásra kínálni sem lehet.

Szivarok gyakran penészesek lesznek, vagy bizonyos vegyi átalakulás folytán penészesnek tünnek fel, miért is senki sem veszi.

A cigaretták — ha a töltéshez nedves anyagot használtak — megfestik sárgás-barnára hüvelypapirjukat.

De az is gyakori eset, hogy átázik a láda az eső vagy más folyadék átszivárog és elrontja az egész láda árut.

Ki károsodjék? Sem a nagyárus, sem a kisárus nem károsodhat; mert ők nem hibásak.

Ezért adták ki — nagyon helyesen — azon rendeletet, hogy az ily romlott árut záros határidőn belül be kell jóra cserélni.

Ezen rendeletről ma sehol sem akarnak tudni; pedig hatályon kívül nincs helyezve és így érvénye érintetlen.

Felkérjük az illetékes köröket ezen fontos körülményre és a rendelet betartására.

28252.

V. 1906.

Ajánlati hirdetmény.

A városszalónaki dohány nagyáruda kezelésének betöltése céljából a fenti pénzügyigazgatóságnál 1906. évi október hó 25-én délelőtt 10 órakor írásbeli ajánlatok útján verseny tárgyalás tartatik.

Az írásbeli ajánlatok 1906. évi október hó 24-én déli 12 óráig a magyar kir. pénzügyigazgatóság főnökénél nyujtandók be.

A dohány nagyáruda 1905. évi nyers forgalma a hozzáutalt 43 kisárus után 35446 kor., az avval összekötött kisárudáé 2044 korona volt.

Beszerzési hely a györi magy. kir. dohányáruraktár.

Közelebbi adatokat a magy. kir. pénzügyőri biztosságok és magy. kir. adóhivataloknál kifüggesztett hirdetmények tartalmazzák.

Szombathely, 1906. szeptember 25-én.

Magy. kir. pénzügyigazgatóság.

„BOURBON“

szivarkahüvelyk, az egyedüli hüvelyk, amely dohánynagyárusok és különlegességi raktárok részére ajánlható. A hüvelyküzletben divatos verseny sajnos következménye, hogy a dohánynagyárusok és különlegességi raktárak tulajdonosai már nem foglalkozhatnak haszonnal a hüvelyk elárusításával. Ezen visszás állapotra segitendő ily feltételek mellett, hozza forgalomba az **Elster és Topf** cég a „Bourbon“ szivarkahüvelyeket, a melyek az inreális versenyt kizárják. A „Bourbon“ hüvelyeket kitünő sikerrel vezette be már is több dohánynagyárusító u. m. **Hirsch Jakab budapesti**, továbbá az **aradi, miskolczi, brassói, segesvári, kassai, kolozsvári, szabadkai, prágai, brünni, olmüci, linzi, innsbrucki stb. különlegességi árudák**. Elster és Topf lemergi cég kívánatra szívesen szolgál mintákkal és irlapokkal, melyekből a dohánynagy- és különlegességi árudák részére biztosított előnyök megtudhatók.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

ORGAN FÜR DAS GESAMMTE TABAKFABRIK U. VERSCHLEISSWESEN, WIE AUCH DER DAZU GEHÖRIGEN FÄCHER

INHALT: Die Verbesserung der Lage der Tabakkleinverschleisser. — — Vermischte Nachrichten.

Die Verbesserung der Lage der Tabakkleinverschleisser.

Jeder Tag und jedes neue Zeitungsblatt bringt uns die Mittheilung über die Steigerung der Lebensmittelpreise. Bald sind es Nahrungs- Wohnungs- bald die Preise der Kleider, des Luxus etc. die mächtig in die Höhe schnellen, bald sind es die Erziehungskosten für Kinder, Steuer und Gemeindegebühren, die eine Erhöhung erfahren, zu welcher in Anbetracht des Geschäftsganges keinerlei Veranlassung vorliegt. In dem allgemeinen Kampfe der sich bemerkbar macht, sehen wir auch die einzelnen Arbeitskräfte wie sie bestrebt sind, so gut es geht, Einnahmen und Ausgaben zu paralisiren. Und da diess in letzter Zeit eine Sache der Unmöglichkeit geworden, ringen denn auch die unteren Stände um ihre Existenz in der Weise, dass sie auch ihre Forderungen dem Arbeitsgeber gegenüber höher stellen, wozu, in Anbetracht des allgemeinen Kampfes ums Dasein auch Jederman berechtigt ist. Nur der Tabakverschleisser ist unthätig in dem Erreichen seiner Ziele, die ja schliesslich auch nichts Anderes bezwecken, als leben zu können. Müssig sehen sie es mitan, wie ihnen der Brotkorb von Tag zu Tag höher gehängt wird und wie sie jenem Elende zusteuern, von dem es kein Entrinnen gibt.

Wir möchten es uns und unseren Lesern ersparen, zu schildern, wie traurig dermalen bereits die Existenz der Tabakkleinverschleisser geworden. Denn was die Einnahmen betrifft, so finden wir dieselben in den meisten Fällen verringert, da es in der Hauptstadt zumal, bereits eine Anzahl von Tabakfabriken gibt, wie in keiner Stadt, wo das Tabak-Monopol besteht. Ausserdem ist ja alles bestrebt diese Einnahmen fortwährend zu schmälern. Nebst der riesigen Anzahl Trafiken, hat man es noch für gut befunden, in jedes Kaffeehaus

eine Specialitäten Niederlage zu errichten, damit es das Publikum derart bequem hat, dass es die Trafik überhaupt nicht braucht. Dann kommt die Konkurrenz der Grosstrafiken, die anstatt ihren Nutzen vom Aerar zu verlangen, es für anständiger halten, wenn sie den zu ihnen angewiesenen Kleinverschleissern, den Heller Nutzen abjagen. Dann kommen die Zigaretten Schmuggler, die in der Hauptstadt ungefähr Zwanzig Prozent des Consumes wegnehmen, dann kommt noch Manches und Vieles, was die Einnahmen der Kleinverschleisser schmälert und was gleichwohl bedeutend in die Wagschale fällt, wenn es heisst, verdienen müssen um auch auszugeben. Und diese Ausgaben! Wie haben sie sich vermehrt. Der Tabakkleinverschleisser, der im Dienste seines Berufes jede Minute benöthigt, er merkt es bis zu dem Augenblicke wo er in Noth geräth nicht, dass sich Einnahmen und Ausgaben schon lange nicht mehr die Wage halten. Es gleicht einem langsamen Zugrundegehen, das nur aufgehalten wird, weil die Art dieses Geschäftes eine solche ist, dass der Besitzer derselben bis zum letzten Augenblicke die Gefahr in die er schwebt nicht merkt.

Aber auch nicht nur die Gegenwart, sondern die Zukunft, die allernächste Zukunft der Kleinverschleisser ist es, die einen sehr trüben Ausblick bietet.

Schon jetzt ist es deutlich wahrnehmbar, dass in manchen Gassen und Strassen die Miethzinse derart continuirlich steigen, dass vorausgesagt werden kann, man werde nach Verlauf von 2—3 Jahre diese Miethzinse nicht erschwingen können und die Trafik lieber aufgeben. Und ist es auch einerseits ein Vortheil für die Kleinverschleisser, wenn sie allmählig weniger werden, so sind es aber anderseits gerade jene Trafiken deren Eigen-

thümer von ihrem Geschäfte ausschliesslich leben, die davon betroffen werden. Das Finanz-Ministerium scheint es nicht zu merken, dass es in Folge der hohen Miethzinse, in einigen Jahren nur noch Trafiken geben dürfte, wie vor fünfzig Jahren, nämlich, bloss mit anderen Geschäften verbundene. Ja, wenn den Tabakverschleissern nicht bald geholfen wird, so dürfte das kön. ung. Tabak Monopol in der Harptstadt, bloss solche Verkaufsstellen haben, wie sie Einstens waren. Demnach ein riesiger Rückschritt, auch für das Tabak-Monopol selber.

Es ist ja erklärlich, woher die Indolenz der Tabakkleinverschleisser, die ja bereits von Noth gedrungen werden, stammt. — Die meisten der Tabakverschleisser klagen, jammern seufzen, doch sie rühren keine Hand behufs Selbsthilfe. Dazu tritt noch der Umstand, dass sie sich zum Spielball und zum Werkzeuge der gewissenlosesten Leute hergeben. Das kommt, weil jedes von ihnen seiner eigenen Wege geht, das kommt, weil sie nicht organisirt sind und weil sie nur gerne ihrer Bequemlichkeit folgen, indem sie jedem Schwindler der zu ihnen ins Haus kommt Gehör schenken, Würden die Tabakverschleisser lediglich darauf Acht haben, was ihren Interessen entspricht, wären sie mit Leib und Seele bereit, solidarisch jedes gegen sie gerichtete Unrecht scharf zurückzuweisen, längst wäre die Tabaktrafik ein Geschäft, welches Jedem für die geleistete schwere Arbeit genügend entschädigt.

Und so soll es sein und so muss es auch werden.

Der neubegründete Verband der Tabakkleinverschleisser gibt hiezu jedem anständigen und ernstdenkenden Kleintrafikanten Gelegenheit. Es ist nicht Zweck dieser Zeilen, hier für diesen Propagande zu machen, zumal die Ereignisse es beweisen werden, dass in Zukunft, kein besserer Tabakkleinverschleisser, diesen Verband wird entbehren können. Aber da die Noth bereits aufs Höchste gestiegen, da jeder Trafikant darauf bedacht sein muss, dass er von den Wogen der allgemeinen Verhältnisse erfasst, hinweggeschleudert werden könnte, wenn er nicht zur Selbsthilfe greift,

halten wir das Zusammengehen aller Kräfte die solche sind, für unerlässlich. Wie wir Eingangs erwähnten, gibt es dermalen auch, nicht eine einzige Branche, welche nicht, gezwungen, von den auf ihr einstürmenden Verhältnissen, alle erdenklichen Waffen zu Hilfe nimmt, ihr Loos zu verbessern, oder zumindest erträglicher zu gestalten. Auch die Tabakkleinverschleisser werden es thun müssen, ob heute oder später. Je länger gewartet wird diesen Kampf zu eröffnen, desto schwächer und geringer wird die Zahl der Kämpfenden. Daran vergesse Keiner.

Vermischte Nachrichten.

Neue Zigaretten-Fabriken. Im Laufe des kommenden Jahres, werden in Ungarn noch weitere drei Zigarettenfabriken errichtet. Diese Neubauten entsprechen nicht nur einem dringenden Bedürfnisse, sondern es dürfte bis zu ihrer Fertigstellung, ein Zigaretten-Mangel eintreten, da die vorhandenen Fabriken, den Consum nicht zu bewältigen vermögen.

Theuere Havannah-Zigarren. Im kommenden Jahre dürften aller Wahrscheinlichkeit nach, die Havannah Zigarren eine bedeutende Steigerung der Preise erfahren, wozu der Krieg einen unliebsamen Anlass gibt. Anzunehmen, dass auch die k. u. Tabak-Regie die Preise der Havannah-Zigarren in Folge dessen, erhöhen werde, ist noch zu verfrüht und wurde, in Anbetracht dessen, dass dieselben erst im Vorjahre theurer geworden, auch in der Raucherwelt nicht gut aufgenommen werden. Im übrigen, je weniger Havannah Zigarren geraucht werden, desto besser!

Schon wieder eine Weihnachts Überraschung
In Österreich, werden anlässlich der Weihnachtsfeiertage, die Regalitas, Trabucco und Britanica-Zigarren in Schachteln zu 50 Stück verpackt, damit sich auch diese Sorten zu Geschenkszwecken eignen sollen. Wenn es keine praktischere Dinge gibt, auf die sich die Aufmerksamkeit der österreichischen Tabak-Regie zu lenken weiss, so mag auch diese Spielerei gradeso wie die Weihnachts Körbchen, vom vorigen Jahr, hingehen. Die 600 Körbchen welche im vorigen Jahre in Österreich, anlässlich der Weihnachtsfeiertage und zu Neujahrgeschenken, verkauft wurden, dürften die Suppe nicht fett gemacht und die riesige Zunahme des Tabakconsums nicht sehr stark gefördert haben. Allein, es ist und bleibt einmal ein Zeichen dessen, dass die Tabak-Regie in Österreich bestrebt ist, die Consumenten zu befriedigen und darum werden auch wir es dankbar aufnehmen, wenn bei uns dieselbe Einrichtung getroffen werden wird, was ja eigentlich, mehr als wahrscheinlich ist.

Die Zigaretten werden schlechter. Von Seite vieler Verschleisser kommt uns die Mittheilung zu, dass das Publikum über die Qualität der Cigaretten klagt. Die Zigaretten, heisst es, wären schlecht. Mit dem Worte schlecht wollen wir natürlich nur das ausgedrückt haben, was man im Publikum darunter versteht. Das Publikum heisst eine Zigarette schlecht, wenn sie schlecht brennt, wenn das Papier Kohlt, wenn sie verstopft ist, oder im Gegentheil zu weich gefüllt.

Der Fachmann versteht allerdings darunter etwas Anderes und das ist die Qualität des Tabakes in erster Reihe. Da aber die Tabak-Regie nicht für Fachleute, sondern für das Publikum arbeitet, so wäre eine baldige radikale Änderung sehr erwünscht. Es scheint übrigens auch nicht die richtigen Tabakgattungen zu sein, welche zur Verwendung gelangen.

Zur Beachtung für Kleinverschleisser. Anlässlich einiger vorgekommener Fälle, wonach die Tabakkleinverschleisser in den Grosstrafiken, Papiersäckchen und Plakate verlangen, welche von Seite mancher Fabrikanten, als Reklame benützt werden, warnen wir nochmals vor derlei ebenso unsinnigen wie schädlichen »Präsenten«.

Die Kleintrafikanten mögen lieber einige Kronen für die Papiersäckchen verwenden, anstatt den betreffenden Fabrikanten und Händlern auf dem Leim zu gehen. Wenn die Kleinverschleisser derlei Säckchen gratis wollen, so erhalten sie ja dieselben von jedem Kaufmann, der übrigens für das Austheilen dieser Reklamen ja bezahlen müsste.

Und was die Plakate anbelangt, welche die Fabrikanten sehr elegant ausstatten lassen, damit die Trafikanten diese in ihren Geschäftslokalen aufhängen so bemerken wir, dass diess kein Trafikant unter gar keinen Umständen thue. Will Jemand sein Plakat in einer Trafik anbringen, wo es jährlich von Hunderttausenden gesehen und gelesen wird, dann soll er zumindest 2—300 Kronen jährlich dafür bezahlen. Aber das was die Tabaktrafikanten thun, indem sie solche Plakate annehmen und in ihren Geschäftslokalen anbringen, das ist eine jener Ungeschicklichkeiten, welche es ebenfalls bewirken, dass die Trafikanten kaum leben können.

Die Bosnisch-Herzegovinische Tabak-Regie, errichtet in Berlin eine Fabrik zur Erzeugung von ausschliesslich billigen Cigaretten. Es scheint, dass diess Unternehmen im grösseren Stiele geführt werden wird. Sämmtliche Arbeiter werden aus der Fabrik in Sarajevo dahin versetzt.

Eine Deputation der Grosstrafikanten beabsichtigt dem Finanz-Minister ein Memorandum zu überreichen, welches zum Zwecke hat, dass die Grosstrafik Provision erhöht, dagegen die Kleintrafik von der Grosstrafik losgelöst werden solle. Die Deputation besteht ausschliesslich aus Grosstrafikanten der Provinz. Unter Hinweis auf die Ausschreibungen frei gewordener Grosstrafiken wie solche in Österreich erfolgen und zwar ohne Anschluss einer Kleintrafik, wünschen auch die Petenten, so wie dort, erhöhte Provisionsätze. Des Ferneren wollen die Grosstrafikanten ein neues Verschleisser Regulativ erwirken, nachdem die am 1. Januar 1906. herausgegebenen Vorschriften für Grossverschleisser einer gründlichen Revision bedürfen.

Die Kisten. Glück haben sie die hauptstädtischen Grosstrafikanten, mehr als ihre Provinz-Kollegen, das muss man sagen. Denn während unsere mehr als zehnjährige Arbeit ihnen den Nutzen gebracht hat, dass sie jetzt die Kisten weit billiger erhalten, haben sie zudem noch das fabelhafte Glück, dass in Folge der hohen Holzpreise, die gebrauchten Kisten stark gesucht und zu sehr theueren Preisen angekauft werden. Die hauptstädtischen Grosstrafikanten verlieren nun nichts mehr an den Kisten, ja bei manchen Sorten verdienen sie sogar noch.

Dagegen sind die meisten Grosstrafikanten der Provinz ebenso schlimm daran, wie früher, Mit Ausnahme jener paar Grossverschleisser, die in der Nähe der Hauptstadt wohnen, verliert noch der grösste Theil horrende Summen an den Kisten.

Wir glauben kaum, dass diese wichtige Frage bei der demnächst erfolgenden Grosstrafikanten Sitzung berührt werden wird. Die Ursache liegt darin, weil die Hauptstädtische Grosstrafikanten mit dem jetzigen Zustand sehr zufrieden sein können und was die Provinz Grosstrafikanten anbelangt, so kümmert sie deren Schicksal absolut nicht. Denn der Verband besteht ja eigentlich nur für die Hauptstädtischen Grossverschleisser, die übrigen fertigt man mit utopischen Projekten, und albernen Berichten ab. Die in Rede stehende Frage, bildet aber eben nur für die Provinz eine Lebensfrage. Und ein gerechtes Vertheilen der Verluste bei den Kisten, wenn ein solcher schon sein muss, möchten wir auch dem Finanz-Ministerium empfehlen.

Nette Zustände. Kürzlich hat eine Tabaktrafikantin, welche seit einem Jahre eine Tabaktrafik besass, ihr Geschäft nur aus dem einzigen Grunde verkauft, weil sie in der Grosstrafik, wo sie zur Fassung

angewiesen war, sehr stark chicanirt werde. Zu solchen drastischen Mitteln greifen eben nur Frauen. Ein Mann hätte sich in diesem Falle schon zu helfen gewusst. Bei dieser Gelegenheit machen wir darauf aufmerksam, dass wir in solchen Fällen den betreffenden Trafikantinnen gerne mit Rath und That zur Seite stehen. Mögen sich nur all diejenigen die chicanirt werden, entweder an uns, oder an den Präsidenten des Verbandes wenden. Es wird Abhilfe getroffen werden.

Grosstrafikanten Witze. Der Geschäftsleiter einer hiesigen Grosstrafik, führte dieser Tage darüber Klage, dass er keine dunklen Zigarren erhalte und seine Kunden seit neuerer Zeit dunkle Zigarren verlangen. Diese Klage hat offenbar den Zweck glauben zu machen, dass die bösen Kleintrafikanten die humanen unschul-

digen Grosstrafikanten nur verleumden, wenn sie behaupten keine lichten Zigarren in der Grosstrafik zu erhalten. Da der betreffende Herr Grosstrafik Substitut seine Klage aber nur in aller Stille anbringt, fordern wir ihn auf, allen Kleinverschleissern lichte Cigarren zu geben, was er umso leichter vermag, als er ja keine anderen hat.

Die Erklärung für diese Sache ist übrigens sehr einfach. Wenn einmal in einer Fabrik das Schablonblech, womit signirt wird, und worauf «sötét» steht oder «barna» in verlust gerathen ist, so sind sämtliche Kistchen mit «világos» bezeichnet. Nun, und da läuft man gleich ins Ministerium und beweist, dass dunkle Zigarren überhaupt gar nicht da sind. Sehr witzig!

A legjobb gyúfa a legolcsóbb!!

Kétségtelenül ilyen a következő, mindenütt jól ismert fajta:

Biztonsági gyújtó:

Honvédszobor gyújtó
Millenium
Népgyufa
Buzbrothers (svédgyufa
karddal)

Krokodil gyufa
Eiffel torony gyufa
Telegráf

Szalon gyújtó:

Millenium gyújtó
Népgyufa
Germán gyufa
Krokodil
Pearlmatches.

Ezen fajok, kitünő minőségüknél fogva, több világkiállításon nyertek díjakat legutóbb Párisban 1900-ban, Grand Prix-t és arany érmet. (Pojatzi cég.)

Raktárak Budapesten:

DARVAS S. ÉS TÁRSA
V., Hold-utca 9.

LOTTER ÁGOST
VI., Kemnitzer-utca 10.